

hnali se za mladou ženou, kteráž dítě držela v náručí. Byla již u řeky, nemohla dále. Křičela, volala o pomoc, zdvihla oběma rukama dítko své, prosila pro Boha, aby nad tím nevinňátkem se smiňovali, a když jen prokletí cizím jazykem jí odpovídalo, vskočila s výkřikem: „Ó, ukrutníci, ó, Kriste!“ do řeky, aby se před vilností cizáků zachránila. Surový smích provázel nešťastnou ženu, kteráž, držíc dítě vysoko vzhůru, unášena byla vlnami řeky. Žoldáci odcházeli.

Izalda vstala a prchala z nešťastného místa dále. Zanikla v šeru večerním beze stopy. Jen ozvěna bídy, neštěstí národa chvěla se ještě vzduchem: „Kde jest mé dítě, aby ochránilo vlast!“

---

## OBSAH.

1. Švec královny francouzské . . . . . 1—33 str.
  2. Při hostině svatební . . . . . 34—56 str.
  3. Pan notarius . . . . . 57—113 str.
  4. Sidonie . . . . . 114—128 str.
  5. Hledá ztracené dítě . . . . . 129—175 str.
-